

Hud

Exported from Wikisource on 5. november 2024.

Kur'an-i Kerim

Prijevod Besima Korkuta

Hud

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

1. Elif Lam Ra. Ovo je Knjiga čiji se ajeti pomno nižu i od vremena do vremena objavljuju, od Mudrog i Sveznajućeg,
2. da se samo Allahu klanjate - ja sam vam od Njega, da opominjem i da radosne vijesti kazujem,
3. da od Gospodara svoga oprosta tražite i da se pokajete, a on će vam dati da do smrtnoga časa lijepo proživite i svakom čestitom daće zasluženu nagradu. A ako leđa

okrenete - pa, ja se, zaista, bojim za vas patnje na Velikom danu.

4. Allahu ćete se vratiti, a on sve može!

5. Eto, oni grudi svoje okreću sa željom da se od Njega sakriju. A i kad se u ruho svoje umotavaju, on zna ono što skrivaju i ono što pokazuju - on, uistinu, zna misli svačije.

6. Na Zemlji nema nijednog živog bića, a da ga Allah ne hrani. on zna gdje će koje boraviti i gdje će sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi.

7. on je u šest vremenskih razdoblja nebesa i Zemlju stvorio - a Njegov prijesto je iznad vode bio - da bi vas iskušao koji će od vas bolje postupati. Ako ti rekneš: "Poslije smrti bićete doista oživljeni", nevjernici će, sigurno, reći: "Ovo nije ništa drugo do očita varka!"

8. Ako im Mi kaznu do roka određenog odgodimo, oni će, sigurno, reći: "Zašto je zadržava?" A onoga dana kad im dođe, neće biti od njih otklonjena i sa svih strana biće okruženi onim čemu su se rugali.

9. Ako čovjeku milost Našu pružimo, pa mu je poslije uskratimo, on pada u očajanje i postaje nezahvalnik.

10. A ako ga blagodatima obaspemo, poslije nevolje koja ga zadesila, on će, sigurno, reći: "Nevolje su me napustile!" on je doista umišljen i razmetljiv,

11. a samo strpljive i oni koji dobra djela čine čeka oprost i nagrada velika.

12. Nemoj ti ništa od onoga što ti se objavljuje izostaviti, što tišti grudi tvoje, zato da oni ne bi rekli: "Zašto mu nije poslano kakvo blago, ili, zašto s njim nije došao melek?"
Tvoje je da opominješ, a o svemu se samo Allah brine.

13. Zar oni da govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Pa sačinite vi deset Kur'anu sličnih, izmišljenih sura, i koga god hoćete, od onih u koje pored Allaha vjerujete u pomoć pozovite, ako je istina što tvrdite!"

14. A ako vam se ne odazovu, onda znajte da se on objavljuje samo s Allahovim znanjem i da nema boga osim Njega - zato muslimani postanite!

15. onima koji žele život na ovome svijetu i ljepote njegove - Mi ćemo dati plodove truda njihova i neće im se u njemu ništa prikratiti.

16. Njih će na onome svijetu samo vatra peći; tamo neće imati nikakve nagrade za ono što su na Zemlji radili i biće uzaludno sve što su učinili.

17. Zar je onaj koji želi samo ovaj svijet kao onaj kome je jasno ko je Gospodar njegov, na što se nadovezuje Kur'an kao svjedok Njegov, i još prije njega Knjiga Musaova, putovođa i milost. To su oni koji vjeruju u nj. A onima koji su se protiv njega urotili vatra će boravište biti. Zato ti

nikako ne sumnjaj u nj, on je zaista istina od Gospodara tvoga, ali većina ljudi neće da vjeruje.

18. Ima li nepravednije od onoga koji o Allahu izmišlja laži? oni će pred Gospodara svoga biti dovedeni, a svjedoci će reći: "Ovi su izmišljali laži o Gospodaru svome!" Neka Allahovo prokletstvo stigne mnogobošce,

19. koji od Allahova puta odvrćaju i krivim ga prikazuju; oni i u onaj svijet ne vjeruju.

20. oni na Zemlji ne mogu Allahu umaći, niti, osim Allaha, drugog zaštitinika imaju. Njima će patnja biti umnogostručena, jer nisu htjeli ni čuti ni bilo šta vidjeti,

21. oni su sami sebe upropastili - a neće im biti ni onih koje su izmišljali -

22. oni će, zbilja, na onome svijetu biti sasvim izgubljeni.

23. oni koji budu vjerovali i dobra djela činili i koji Gospodaru svome budu odani biće stanovnici Dženneta, u njemu će vječno boraviti.

24. Ove dvije vrste su kao slijep i gluh i kao onaj koji vidi i čuje. A mogu li se oni uporediti? Pa zašto ne razmislite?

25. I Nuha poslamo narodu njegovu. "Ja sam tu" - govorio je on - "da vas otvoreno opominjem,

26. da se ne klanjate nikome drugom osim Allahu; ja se, zaista, plašim za vas patnje na Nesnosnom danu."

27. Glavešine naroda njegova, oni koji nisu vjerovali, rekoše: "Koliko mi vidimo, ti si čovjek kao i mi, a vidimo i da te bez ikakva razmišljanja slijede samo oni koji su niko i ništa među nama; ne vidimo da ste vi imalo od nas bolji, štaviše, mislimo da ste lažljivci."

28. "O narode moj," - govorio je on - "da vidimo! Ako je meni jasno ko je Gospodar moj i ako mi je on od Sebe dao vjerovjesništvo, a vi ste slijepi za to, zar da vas silimo da to protiv volje vaše priznate?"

29. O narode moj! Za ovo ja od vas ne tražim blaga, Allah će mene nagraditi. I ja neću otjerati vjernike, oni će pred Gospodara svoga izići; ali, ja vidim da ste vi narod koji ne zna.

30. O narode moj! Ko bi me od Allaha odbranio kad bi ih ja otjerao? Zašto se ne urazumite?

31. Ja vam ne kažem: 'U mene su Allahove riznice' - niti: 'Meni je poznata budućnost' - niti kažem: 'Ja sam melek' - a ne govorim ni o onima koje vaše oči s prezirom gledaju: 'Allah im nikakvo dobro neće dati' - ta Allah dobro zna šta je u dušama njihovim - jer bi se tada ogriješio."

32. "O Nuhu," - rekoše oni - "ti si želio da se s nama raspravljajš i dugo si se raspravljao. Daj neka se ostvari ono čime nam prijetiš, ako istinu govoriš!"

33. "To će vam učiniti samo Allah ako bude htio" - reče on -
"i vi nećete moći umaći.

34. Ako vas Allah hoće ostaviti u zabludi, neće vam savjet
moj koristiti, ma koliko vas ja želio savjetovati. on je
Gospodar vaš i Njemu ćete se vratiti."

35. Zar ovi da govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Ako ga
izmišljam, grijeh će pasti na mene, a ja nemam ništa s tim
što vi iznosite klevete."

36. I Nuhu bi objavljeno: "Osim onih koji su već vjernici,
niko više iz naroda tvoga neće vjernik postati, zato se ne
žalostite zbog onoga što oni stalno čine,

37. I gradi lađu pred Nama i po Našem nadahnuću, i ne
obraćaj Mi se više zbog nevjernika - oni će, sigurno, biti
potopljeni!"

38. I on je gradio lađu. I kad god bi pored njega prolazile
glavešine naroda njegova, rugale bi mu se. "Ako se vi
rugate nama" - govorio je on - "rugaćemo se i mi vama, o-
nako kako se vi rugate,

39. i saznaćete, zaista, koga će snaći sramna kazna i ko će u
vječnoj mucii biti."

40. I kad je zapovijed Naša pala i voda s površine Zemlje
pokuljala, Mi smo rekli: "Ukrcaj u lađu od svake
životinjske vrste po jedan par, i čeljad svoju - osim onih o

kojima je bilo govora - i vjernike!" - a malo je bilo onih koji su s njim vjerovali.

41. I on reče: "Ukrcajte se u nju, u ime Allaha, neka plovi i neka pristane! Gospodar moj, uistinu, prašta i samilostan je."

42. I ona ih je ponijela na valovima velikim kao brda i Nuh zovnu sina svoga koji se nalazio podaleko: "O sinko moj, ukrcaj se s nama, ne budi s nevjernicima!" -

43. a on reče: "Skloniće se na kakvo brdo koje će me od vode zaštititi." - "Niko danas Allahove kazne neće pošteđen biti, osim onoga kome se on smilovao!" - reče Nuh, i val ih razdvoji, i on potopljen bi.

44. I bi rečeno: "O Zemljo, gutaj vodu svoju, a ti, o nebo, prestani!" I voda se povuče i ispuni se odredba, a lađa pristade na planini El-Džudi, i bi rečeno: "Daleko nek je narod nevjernički!"

45. A Nuh je bio zamolio Gospodara svoga i rekao: "Gospodaru moj, sin moj je čeljade moje, a obećanje Tvoje je zaista istinito i Ti si od mudrih najmudriji!"

46. "O Nuhu, on nije čeljade tvoje" - rekao je on - "jer radi ono što ne valja, zato Me ne moli za ono što ne znaš! Savjetujem ti da neznalica ne budeš."

47. "Gospodaru moj," - reče - "tebi se ja utječem da Te više nikad ne zamolim za ono što ne znam! Ako mi ne oprostiš i

ne smiluješ mi se, biću izgubljen."

48. "O Nuhu," - bi rečeno - "iskrcaj se, s pozdravom Našim i blagoslovima tebi i narodima koji će se izroditi od ovih koji su s tobom! Biće naroda kojima ćemo davati da uživaju, a koje će poslije snaći Naša kazna nesnosna!"

49. To su nepoznate vijesti koje ti Mi objavlujemo; ni ti ni narod tvoj niste prije ovoga ništa znali. Zato budi strpljiv, ishod će, zaista, u korist čestitih biti.

50. I Adu - brata njihova Huda. "O narode moj," - govorio je on - "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, vi samo neistine iznosite.

51. O narode moj, ja ne tražim od vas nagrade za ovo; mene će nagraditi onaj koji me je stvorio! Zašto se ne opametite?

52. O narode moj, molite Gospodara svoga da vam oprost, i pokajte Mu se, a on će vam slati kišu obilnu i daće vam još veću snagu, uz onu koju imate, i ne odlazite kao mnogobošci!"

53. "O Hude,"- govorili su oni - "nisi nam nikakav dokaz donio, i mi na samu tvoju riječ nećemo napustiti božanstva naša, mi tebi ne vjerujemo.

54. Mi kažemo samo to da te je neko božanstvo naše zlom pogodilo." "Ja pozivam Allaha za svjedoka" - reče on - "a i vi posvjedočite da ja nemam ništa s tim što vi druge Njemu ravnim smatrate,

55. pored Njega; i zato svi zajedno protiv mene lukavstvo smislite i nimalo mi vremena ne dajte,

56. ja se uzdam u Allaha, u moga i vašega Gospodara!
Nema nijednog živog bića koje nije u vlasti Njegovoj;
Gospodar moj zaista postupa pravedno.

57. Pa ako okrenete leđa - a ja sam vam saopćio ono što vam je po meni poslano - Gospodar moj će umjesto vas narod drugi dovesti, i vi Mu ničim nećete nauditi; Gospodar moj zaista bdi nad svim."

58. I kad je došla kazna Naša, Mi smo, milošću Našom, Huda i vjernike s njim spasli i patnje surove ih poštedjeli.

59. Eto, to je bio Ad, on je dokaze Gospodara svoga poricao i bio neposlušan poslanicima svojim, i pristajao uz svakog silnika, inadžiju.

60. I prokletstvo je na ovome svijetu stalno bilo s njim, a biće i na Sudnjem danu. Ad, doista, nije vjerovao u Gospodara svoga; daleko neka je Ad, narod Hudov!

61. I Semudu - brata njihova Saliha. "O narode moj,"- govorio je on - "klanjajte se samo Allahu, vi drugog boga osim Njega nemate! on vas od Zemlje stvara i daje vam da živite na njoj! Zato ga molite da vam oprost, i pokajte Mu se, jer Gospodar moj je, zaista, blizu i odaziva se."

62. "O Salihu," - govorili su oni - "ti si među nama prije ovoga cijenjen bio. Zašto nam braniš da se klanjamo onome

čemu su se preci naši klanjali? Mi uveliko sumnjamo u ono u čemu nas ti pozivaš."

63. "O narode moj,"- govorio je on - "da vidimo: ako je meni jasno ko je Gospodar moj i ako mi je on sam vjerovjesništvo dao, pa ko će me od Allaha odbraniti ako Ga ne budem slušao, ta vi biste samo uvećali propast moju.

64. O narode moj, evo ova Allahova kamila je znamenje za vas, pa pustite je neka pase po Allahovoj zemlji i ne činite joj nikakvo zlo, da vas ne bi zadesila kazna bliska."

65. Ali, oni je zaklaše, pa on reče: "Živjećete u zemlji svojoj još samo tri dana, to je istinita prijetnja."

66. I kad je došla kazna Naša, Mi smo, milošću Našom, Saliha i vjernike s njim spasili od sramote toga dana -
Gospodar tvoj je, uistinu, moćan i silan -

67. a one koji su činili zlo pogodio je strašan glas i oni su u zemlji svojoj osvanuli mrtvi, nepomični,

68. kao da na njoj nikad nisu ni postojali. Semud, doista, u Gospodara svoga nije vjerovao; daleko neka je Semud!

69. I Ibrahimu smo izaslanike Naše poslali da mu donesu radosnu vijest. "Mir!" - rekoše; - "Mir!" - odgovori on, i ubrzo im donese pečeno tele.

70. A kad vidje da ga se ruke njihove ne dotiču, on osjeti da nisu gosti i obuze ga neka zebnja od njih. "Ti se ne boj!" -

rekoše oni - "mi smo Lutovu narodu poslani."

71. A žena njegova stajaše tu, i Mi je obradovasmo Ishakom, a poslije Ishaka Jakubom, i ona se osmjehnu.

72. "Jadna ja!" - reče - "zar da rodim ovako stara, a i ovaj moj muž je star. Ovo je zaista nešto neobično!"

73. "Zar se čudiš Allahovoj moći?" - rekoše oni - "Allahova milost i Njegovi blagoslovi su na vama, obitelji vjerovjesničkoj. on je dostojan hvale i on je plemenit!"

74. I pošto Ibrahima prođe strah i dođe mu radosna vijest, on se poče raspravljati sa Našim izaslanicima o narodu Lutovu;

75. Ibrahim je zaista bio dobrodušan, sažaljiv i odan.

76. "O Ibrahime, prođi se toga, naređenje od Gospodara tvoga je stiglo; njih će stići patnja, sigurno!"

77. I kad izaslanici Naši dođoše Lutu, on se zbog njih nađe u neprilici i bi mu teško pri duši, pa reče: "Ovo je mučan dan!"

78. I narod njegov pohrli njemu - a i prije su radili sramotna djela. "O narode moj," - reče on - "eto mojih kćeri, one su vam čistije!* Bojte se Allaha i pred gostima mojim me ne sramotite! Zar među vama nema razumna čovjeka?"

79. "Ti znaš da nam nisu potrebne tvoje kćeri" - rekoše oni -
"ti doista znaš šta mi hoćemo."

80. "Ah, da ja samo imam moć" - reče on - "ili da se mogu
osloniti na nekog snažnog!"

81. A meleki rekoše: "O Lute, mi smo izaslanici Gospodara
tvoga, oni tebi ne mogu nauditi. Ti kreni sa čeljadi svojom u
gluho doba noći bez žene svoje, nju će zadesiti isto što i
njih, i neka se niko od vas ne obazire! - Rok im je
praskazorje, a zar praskazorje nije blizu?"

82. I kada pade naredba Naša, Mi sve prevrnusmo, ono što
je bilo gore - bi dolje, i na njih spustismo kao kišu grumenje
od pečena blata, koje je neprekidno sipalo,

83. obilježeno od Gospodara tvoga - a ono nije daleko ni od
jednog nasilnika.

84. I Medjenu* - brata njihova Šuajba. "O narode moj,"-
govorio je on - "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim
Njega nemate, i krivo na litru i na kantar u ne mjerite. Vidim
da u obilju živite i bojim se da vas jednog dana ne zadesi
kazna, pa da svi nastradate.

85. O narode moj! Pravo mjerite i na litru i na kantar u ne
zakidajte ljudima stvari njihove i ne činite zlo po Zemlji
praveći nered.

86. Bolje vam je ono što Allah ostavlja kao dozvoljeno, ako
hoćete da budete vjernici; a ja nisam vaš čuvar."

87. "O Šuajbe," - govorili su oni - "da li vjera tvoja traži od tebe da napustimo ono čemu su se preci naši klanjali ili da ne postupamo sa imanjima našim onako kako nam je volja?"

E baš si 'pаметan' i 'razuman'!"

88. "O narode moj," - govorio je on - shvatite da je meni jasno ko je Gospodar moj i da mi je on dao svega u obilju. Ja ne želim činiti ono što vama zabranjujem; jedino želim učiniti dobro koliko mogu, a uspjeh moj zavisi samo od Allaha; u Njega se uzdam i Njemu se obraćam.

89. O narode moj, neka vas neslaganje sa mnom nikako ne dovede do toga da vas zadesi ono što je zadesilo Nuhov narod ili Hudov narod ili Salihov narod. A i Lutov narod nije mnogo prije vas živio.

90. I tražite oprost od Gospodara svoga, i onda Mu se pokajte! - Gospodar moj je, uistinu, samilostan i pun ljubavi.

91. "O Šuajbe," - rekoše oni - "mi ne razumijemo mnogo toga što ti govoriš, a vidimo da si ti među nama jadan; da nije roda tvoga, mi bismo te kamenovali, ti nisi nama drag."

92. "O narode moj," - reče on - "zar vam je rod moj draži od Allaha, koga sasvim odbacujete? Gospodar moj dobro zna ono što vi radite!"

93. O narode moj, činite sve što možete, a činiću i ja. Vi ćete, sigurno, saznati koga će kazna stići koja će ga osramotiti i ko je lažac. Pa, čekajte i ja ću s vama čekati!"

94. I kada je pala naredba Naša, Mi smo, iz milosti Naše, Šuajba i vjernike s njim spasili, a one koji su zlo činili pogodio je užasan glas i oni su u zemlji svojoj mrtvi, nepomični osvanuli,
95. kao da na njoj nikada nisu ni postojali. Daleko bio Medjen kao i Semud!
96. I Musaa smo poslali sa znamenjima Našim i dokazom jasnim
97. faraonu i glavešinama njegovim, ali se oni povedoše za faraonovim naređenjem, a njegovo naređenje nije bilo razumno.
98. Na Sudnjem danu on će svoj narod predvoditi i u vatru ga uvesti, a užasno je mjesto u koje će doveden biti!
99. Na ovome svijetu ih je pratilo prokletstvo, a pratiće ih i na onome; strašan će biti "dar" kojim će darivani biti!
100. To su neke vijesti koje ti o gradovima kazujemo; neki od njih još postoje, a neki su sa zemljom sravnjeni.
101. Mi nismo prema njima bili nepravedni, već oni sami prema sebi. I kada bi pala naredba Gospodara tvoga, ništa im nisu pomogla božanstva njihova kojima su se, a ne Allahu, klanjali, samo bi im propast njihovu povećala.
102. Eto, tako Gospodar tvoj kažnjava kad kažnjava sela i gradove koji su nasilje činili. Kažnjavanje Njegovo je zaista

bolno i strašno.

103. To je pouka za one koji se plaše patnje na onome svijetu; a to je Dan kada će svi ljudi biti sabrani i to je Dan kada će svi biti prisutni,

104. a Mi ga odgađamo samo za neko vrijeme.

105. onoga dana kad dođe, bez dopuštenja Njegova niko ni riječ neće izustiti, a među njima biće nesretnih i sretnih.

106. I nesretni će u Džehennem, u njemu će teško izdisati i udisati;

107. dok je nebesa i Zemlje, u njemu će ostati - osim ako drukčije Gospodar tvoj ne odredi. Gospodar tvoj, zaista, radi ono što želi.

108. A sretni će u Džennet; dok je nebesa i Zemlje, u njemu će boraviti - osim ako drukčije Gospodar tvoj ne odredi; biće to dar koji će neprekidno trajati.

109. Zato ne sumnjaj u to šta će biti s onima koji se klanjaju ovima; oni se klanjaju onima kojima su se, još prije, klanjali preci njihovi. Mi ćemo im doista ono što su zaslužili - bez odbitka dati!

110. I Musau smo Knjigu dali, pa su se o njoj u mišljenju podvojili. I da nije Riječi Gospodara tvoga ranije izrečene, bilo bi s njima svršeno, jer oni u nju sumnjaju mnogo.

111. I svima njima će Gospodar tvoj prema djelima njihovim platiti, jer on dobro zna ono što su radili.

112. Ti idi Pravim putem, kao što ti je naređeno, i nek tako postupe i vjernici koji su uz tebe, i obijesni ne budite, jer on dobro vidi ono što radite.

113. I ne držite stranu onih koji nepravedno postupaju, pa da vas vatra prži; vi nemate drugih zaštitnika osim Allaha, inače, nema vam pomoći!

114. I obavljaj molitvu početkom i krajem dana, i u prvim časovima noći! Dobra djela zaista poništavaju hrđava. To je pouka za one koji pouku žele.

115. I strpljiv budi! Allah doista neće uskratiti nagradu onima koji dobra djela čine.

116. A zašto je među narodima prije vas bilo samo malo čestitih, koji su branili da se na Zemlji nered čini, koje smo Mi spasili! A oni koji su zlo radili odavali su se onome u čemu su uživali, i grješnici su postali.

117. Gospodar tvoj nije nikada nepravedno uništavao sela i gradove ako su stanovnici njihovi bili dobri.

118. A da je Gospodar tvoj htio, sve bi ljude sljedbenicima jedne vjere učinio. Međutim, oni će se uvijek u vjerovanju razilaziti,

119. osim onih kojima se Gospodar tvoj smiluje. A zato ih je i stvorio. I ispuniće se riječ Gospodara tvoga: "Napuniću, zaista, Džehennem džinima i ljudima - zajedno!"

120. I sve ove vijesti koje ti o pojedinim događajima o poslanicima kazujemo zato su da njima srce tvoje učvrstimo. I u ovima došla ti je prava istina, i pouka, i vjernicima opomena.

121. I reci onima koji neće da vjeruju: "Radite što god možete, a i mi ćemo raditi;

122. i čekajte, i mi ćemo čekati!"

123. Allah zna tajne nebesa i Zemlje i Njemu se sve vraća, zato se samo Njemu klanjaj i samo se u Njega uzdaj! A Gospodar tvoj motri na ono što radite.

([Kur'an Časni](#))

« [Junus](#)

[Kur'an \(Besim
Korkut\)](#)

[Jusuf](#) »

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](#)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- Kahrman~bswikisource
- Golden Bosnian Lily
- Sufi Articles Creator

1. [↑https://wikisource.org](https://wikisource.org)
2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
4. [↑https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)